

7. nov. 1974

FAKTA

Dato:

7. nov. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 3A s. 3-6

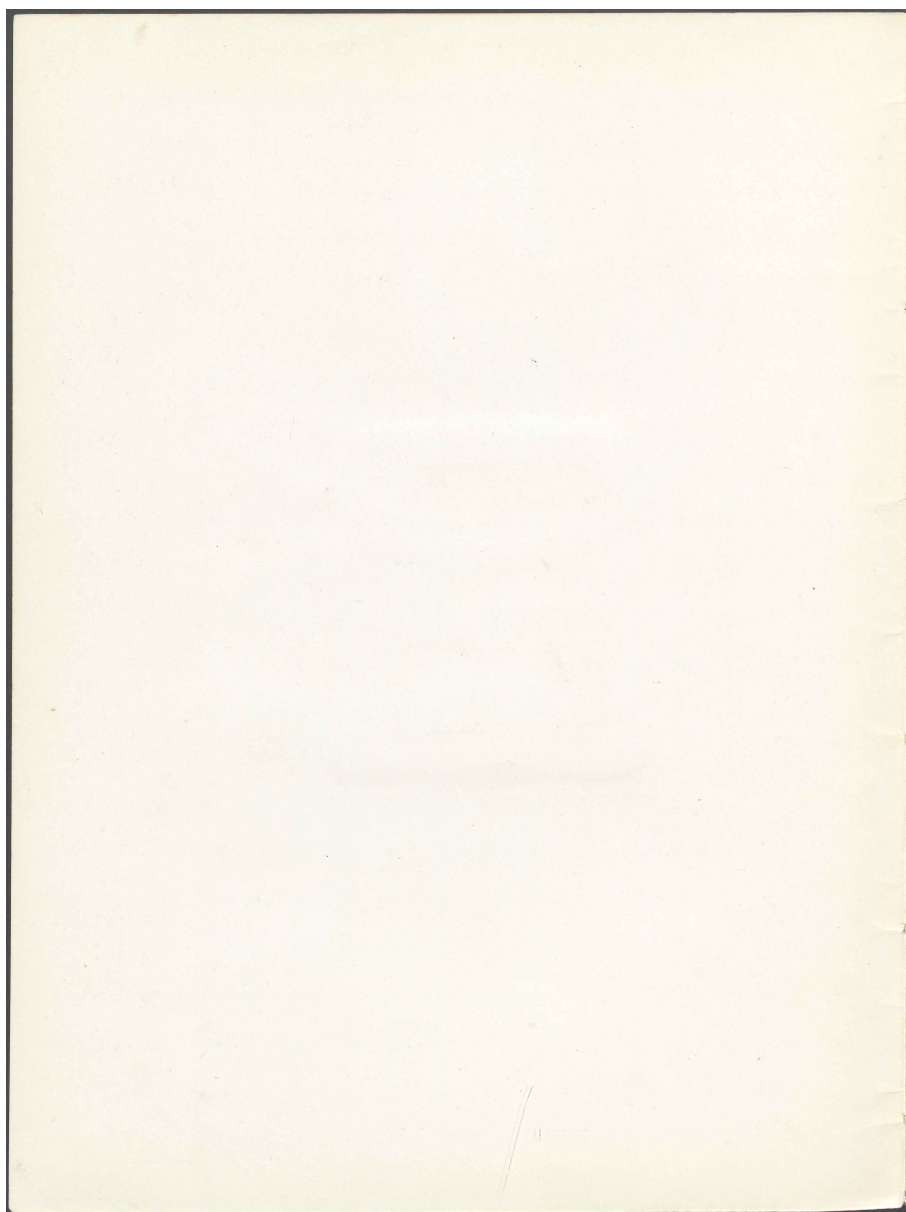
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

7-11-74

(fortsæt fra NO 2.)

og det man stadig fungerer som kunst-
ner, producer, kan det jo ikke
undgåes at man tænker i baner der
drejer sig om at få disse produkter
udstillede. Bestulde man sig til
at standse en sådan produktion,
så havde man jo heller ikke noget
at udstille og udstillingsmæssigt
ville ikke længere være et problem,
heller ikke om man var kendt eller
u kendt om nogen vidste man etsi-
-stede (som kunstner) eller ej.
Hvordan ville man tilværelse forme
sig hvis ja på dette af det bedste beslut-
-tede at nej ville ja stoppe - nu
ville ja det som kunstner?
Nu ville ja fuldstændig holde op
med at betragte mig selv som
kunstner?

Som gamle hypotese er det egentlig
befriende at foreslå sig, med et
ik man være af med en masse
problemer, som man alligevel ikke
nåes ved hvor alvorligt man skal
tuge, man ville pludselig kunne
kaste sig over andre foretagender,
andre interesse områder, og man

vill vil kærligt blive tvunget til en
omformning af hele sin tilværelse.
Naturligvis ville jeg, af rent økonomiske
grunde, ikke sige nej hvis nogen be-
-stillede en eller anden form for kunst-
-nerisk arbejde, men udover dette ville
jeg b)se helt brakt.
Men - hvor fascinerende tanken end er
så ved jeg jo ude mellemst godt at
den er uformst og urealiserbar -
jeg kan ikke stoppe.
Medens jeg har skrevet dette har
jeg inde i bag hovedet glødet mig
til i morgen da jeg igen skal til
at præsentere - så konklusionen
må der for blive at hver enkelt
isoleret jeg end er hver enkelt
paradoksalt det end er dag ud
dag ind at præsentere for et lille
eksisterende publikum - ju simpelt-
-hen for intet - den varme luft
så kan jeg ikke undet end fort-
-sætte.
Hvor for?
78 ved det ikke!

Man - så kan der i realiteten jo også
være så splintrende hamrende fløjter
lige gyldigt om mit hjerte nogen sinde
er fyldes eller i det ene øje fyldes - om jeg
dette kendt eller ukendt, om jeg eller
- stær som kunstner for andre eller
kan for mig selv - alt dette har
jo så i virkelig heden intet absolut
intet med mit arbejde at gøre
det fortsætter hvad der så end
sker.

Kan man der så til spørgelse i det
hønde mig den lille glæde her i
livet at jeg stopper for at stå
rundt med dette forbi det lille hjerte?
Kan jeg i det være slippe det lade
det falde lade det ingen nytte til
Det er jo absolut ingen præcis jo
om det er der eller ej præcis
i intet, men jeg vil helst ikke have
der er det i det stopper.
Så kom i da til bruge til ud-
-gangs punktet? - hvor for jeg aldrig
til at bruge mig som man vil at slanke
denne artikel om kunstens mytologi-
-funktion, fordi - jeg ikke finder det
nogen værd, fordi jeg inderst inde
er skingende lige glad så længe

Jeg kan arbejde, med kunsten og
sammefunder, kunsten og kommunika-
-tionen og kunsten og min bare
nyv - kunsten er, som jeg
har sagt for mig) en helt personlig
ting et forhold mellem mig) og
der jeg lever - om verden spiller,
hvis jeg skal være helt sand, ingen
rolle for mig) i den forbindelse.

"No one can paint it for you
as well as you can for your-
-self"
Huzrat Inayat Khan.

9-11-74.

"The first thing one must learn
is to believe in the existence
of such a thing as intuition.
The next is to be able to fol-
-low one's intuition, even at the
cost of something valuable.
Even if one is deceived for
some time, one will not
continually be deceived.
Therefore in the end one will